

ประโยค ๑-๒
แปล มครเป็นไทย
สอบ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อถ นั (ปารีลยยก) สตถา "ปารีลยยก อิทั มม อนิวตตคมนั,
ตว อิมินา อตตภาเวน ฉานัน วา วิปสฺสนัน วา มกฺกผลัน วา นตฺถิ, ติฏฺฐ
ตฺวนตฺติ อาห ๑ ตั สตฺวา นาโค มฺเข โสณฺฑํ ปกฺขิปีตฺวา โรทฺนโต ปจฺจโต
ปจฺจโต อคฺมาสิ ๑ สตฺธา ปน ตั คามฺปจาร์ ปตฺวา "ปารีลยยก อิตโต ปฏฺจาย
ตว อภฺมิ, มนุสฺสวาโส สปริปนฺโน, ติฏฺฐ ตฺวนตฺติ อาห ๑ โส โรทฺมาโน
ตตฺถ จตฺวา, สตฺถริ จกฺขุปลัน วิชฺหนเต, หทฺเยน ผลิเตน กาลัน กตฺวา สตฺถริ
ปสาเทน ตาวตีสภเวเน ตีสโยชนิเก กนกวิมานเ อจฺจราสทสฺสมชฺเ
นิพฺพตฺติ ๑ "ปารีลยยกเทวปฺตฺโตเตววสฺส นามัน อโหสิ ๑ สตฺธาปี
อนุปฺพุเพน เซตวานัน อคฺมาสิ ๑

โกสมฺพิกา ภิกฺขุ "สตฺธา กิร สวตฺถิ อากโตติ สตฺวา สตฺถาร์
ขมาเปตฺตุ ตตฺถ อคฺมัส ๑ โกสตรราชา "เต กิร โกสมฺพิกา ภาณฺฑนการกา
ภิกฺขุ อากจฺจนตฺติ สตฺวา สตฺถาร์ อุปสฺงกมิตฺวา "อหิ ภาณฺเต เตสํ มม วิชิต्तํ
ปวิสิตฺตุน ทสฺสามิตฺติ อาห ๑ "มหาราช สิวานฺตา เต ภิกฺขุ, เกวณัน อณฺณมณฺณ
วิวาเทน มม วจันน คณฺหีสฺสุ; อิทานิ มํ ขมาเปตฺตุ อากจฺจนตฺติ: อากจฺจนตฺ
มหาราชาคิ ๑

แปล โดยอรรถ

๒. อนาถปิณฑโกปิ "ภนฺเต อหํ เตสํ วิหารํ ปวิสิตฺตํ น ทสฺสามิตี
 วตฺวา ตเถว ภควตา ปฏิกฺขิตฺโต ตฺวณฺหิ อโหสิ ฯ สวตฺถึยฺม อนุปฺตฺตํ
 ปน เตสํ ภควา เอกมฺนฺเต วิวิตฺตํ การาเปตฺวา เสนาสนํ ทาเปสิ ฯ อญฺเ
 ภิกฺขุ เตหิ สทฺธิ เนว เอกโต นิสิตฺนฺติ น ติกฺขฺจนฺติ ฯ อากตาคตา สตฺถา
 ปฺจฺจนฺติ "กตเม เต ภนฺเต ภณฺทานการกา โกสมฺพิกา ภิกฺขุติ ฯ สตฺถา
 "เอเตติ ทสฺเสติ ฯ เต "เอเต กิร เต, เอเต กิร เตติ อากตาคเตหิ อญฺฺลिया
 ทสฺสิยมาณา ลขฺชาย สีลํ อุกฺขิปิตฺตํ อสฺกโกนฺดา ภควโต ปาพฺมุเล นิปฺชฺชิตฺวา
 ภควนฺตํ ขมาเปสฺสุ ฯ สตฺถา "ภาริยํ โว ภิกฺขเว กตํ; ตุมฺहे นาม มาทิสฺสส
 พุทฺธสฺส สนฺติเก ปพฺพชิตฺวาปี, มยิ สามคฺคิ กโรนฺเต, มม วจฺนํ น กริตฺถ,
 โปราณกปณฺทิตาปี วชฺณปฺตฺตํ มาตาปีตฺถนํ โอวาทํ สุตฺวา, เตสฺ จีวิตา
 โวโรปฺยมาเนสฺสปี, ตํ อนตฺถิกมิตฺวา ปจฺจนา ทฺวิสฺสุ รมฺมเจสฺสุ รมฺมํ การยฺยสุติ
 วตฺวา ปฺนฺเทว ทิฆมาวฺกุมารชาตกํ กเถตฺวา "เอวํ ภิกฺขเว ทิฆมาวฺกุมาร
 มาตาปีตฺถสฺ จีวิตา โวโรปฺยมาเนสฺสปี, เตสํ โอวาทํ อนตฺถิกมิตฺวา ปจฺจนา
 พรหมทตฺตสฺส ชีตฺรํ ลภิตฺวา ทฺวิสฺสุ กาลิโกสลรรมฺมเจสฺสุ รมฺมํ การยฺยสุติ,
 ตุมฺเหหิ ปน มม วจฺนํ อกโรนฺเตหิ ภาริยํ กตฺนฺติ อาห ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑-๒

แปล มครเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. ครั้งนั้น อ. พระศาสดาตรัสแล้วว่า คุณก่อนปารีเลยยะ อ. การไปนี้เป็น การไปอันไม่กลับแล้ว ของเรา ย่อมเป็น อ. ฌานหรือ หรือว่า อ. วิปัสสนา หรือว่า อ. มรรคและผล ย่อมไม่มี แก่เจ้า โดยอรรถาพนี้ อ. เจ้า จงหยุด ดังนี้ กะซ้างชื่อว่าปารีเลยยะนั้น ๆ อ. ซ้างตัวประเสริฐ ฟังแล้ว ซึ่งพระคำรัสนั้น ใสแล้ว ซึ่งวง ในปาก ร้องให้อยู่ ได้ไปแล้ว ซ้างหลัง ซ้างหลัง ๆ ส่วนว่า อ. พระศาสดา เสด็จถึงแล้ว ซึ่งอุچارแห่งหมู่บ้านนั้น ตรัสแล้วว่า คุณก่อน ปารีเลยยะ อ. ภาคพื้นนี้ เป็นที่มิใช่ภาคพื้นของเจ้า ย่อมเป็น จำเดิมแต่ที่นี้ อ. ประเทศอันเป็นที่อยู่ของมนุษย์^๑ เป็นประเทศเป็นไปกับด้วยอันตรายเป็น เครื่องเบียดเบียนรอบ ย่อมเป็น อ. เจ้า จงหยุด ดังนี้ ๆ อ. ซ้างตัวประเสริฐนั้น ร้องให้อยู่ หยุดแล้วในที่นั้น ครั้นเมื่อพระศาสดา ทรงละอยู่ซึ่งคลองแห่งจักขุ มี หทัยอันแตกแล้ว กระทำแล้ว ซึ่งกาละ บังเกิดแล้ว ในท่ามกลางแห่งพื้นแห่งนาง อัสพรในวิมาน อันเป็นวิหารแห่งทอง อันประกอบด้วยโยชน์สามสิบ ในภพ ชื่อว่าดาวดึงส์ เพราะความเลื่อมใส ในพระศาสดา ๆ อ. คำว่า อ. เทพบุตรชื่อว่า ปารีเลยยะ ดังนี้ นั้นเทียว เป็นชื่อ ของเทพบุตรนั้น ได้เป็นแล้ว ๆ แม้ อ. พระศาสดา ได้เสด็จไปแล้ว สู่วิหารชื่อว่าเชตวัน โดยลำดับ ๆ

อ. ภิกษุ ท. ผู้อยู่ในพระนครชื่อว่าโกสัมพี ฟังแล้วว่า ได้ยินว่า อ. พระศาสดา เสด็จมาแล้ว สู่วิหารชื่อว่าสาวตติ ดังนี้ ได้ไปแล้ว ในพระนคร ชื่อว่าสาวตตินั้น เพื่ออันยังพระศาสดาให้ทรงอดโทษ ๆ อ. พระราชาแห่งแคว้น โกศล ทรงสดับแล้วว่า ได้ยินว่า อ.ภิกษุ ท. ผู้กระทำซึ่งความแตกร้าง ผู้อยู่ใน

^๑ หรือจะแปลอีกอย่างหนึ่งว่า อ.ประเทศนี้ เป็นประเทศเป็นที่อยู่ของมนุษย์ เป็นประเทศ เป็นไปกับด้วยอันตรายเป็นเครื่องเบียดเบียนรอบ ย่อมเป็น ๆ

พระนครชื่อว่าโกสัมพี เหล่านั้น ย่อมมา ดังนี้ เสด็จเข้าไปเฝ้าแล้ว ซึ่งพระศาสดา กราบทูลแล้วว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. หม่อมฉัน จักไม่ให้ เพื่ออันเข้าไปสู่แว่นแคว้น ของหม่อมฉัน แก่ภิกษุ ท. เหล่านั้น ดังนี้ ฯ อ. พระศาสดา ตรัสแล้วว่า คุณอนมhabพิตร อ. ภิกษุ ท. เหล่านั้น ผู้มีศีล ไม่ถือเอาแล้ว ซึ่งคำ ของอาตมภาพ เพราะการวิวาทซึ่งกันและกัน อย่างเดียว ในกาลนี้ อ. ภิกษุ ท. เหล่านั้น ย่อมมา เพื่ออันยังอาตมภาพให้อดโทษ คุณอนมhabพิตร อ. ภิกษุ ท. เหล่านั้น จงมา ดังนี้ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. เมื่อนาถบิณฑิกเศรษฐีก็กราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์จักไม่ให้ภิกษุเหล่านั้นเข้าไปยังวิหาร ดังนี้แล้ว ถูกพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงห้ามเสียเช่นเดียวกัน ได้นิ่งแล้ว ฯ ก็พระผู้มีพระภาคเจ้ารับสั่งให้ทำที่สงัด ณ ส่วนข้างหนึ่งแล้วประทานเสนาสนะแก่ภิกษุเหล่านั้นผู้ถึงซึ่งพระนครชื่อว่า สาวัตถิโดยลำดับ ฯ ภิกษุเหล่าอื่นไม่นิ่ง ไม่ยืนร่วมกับภิกษุชาวกรุงโกสัมพี เหล่านั้นเลย ฯ คนทั้งหลายที่มาแล้วมาแล้ว ทูลถามพระบรมศาสดาว่า ข้าแต่ พระองค์ผู้เจริญ พวกไหนคือภิกษุชาวกรุงโกสัมพี ผู้ก่อความแตกร้างเหล่านั้น ฯ พระบรมศาสดาทรงแสดงว่า นี่คือภิกษุชาวกรุงโกสัมพี ผู้ก่อความแตกร้าง ฯ ภิกษุชาวกรุงโกสัมพีเหล่านั้นถูกคนทั้งหลายผู้มาแล้วผู้มาแล้วซึ่งเห็นว่า ได้ทราบว่ นั่นคือภิกษุชาวกรุงโกสัมพีผู้ก่อความแตกร้างเหล่านั้น ได้ทราบว่ นั่นคือภิกษุ ชาวกรุงโกสัมพีผู้ก่อความแตกร้างเหล่านั้น ดังนี้ ไม่สามารถยกศีรษะขึ้นเพราะ ความละอาย หมอบลงแทบพระบาทของพระผู้มีพระภาคเจ้า ทูลขอมา พระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว ฯ พระบรมศาสดาตรัสว่า ภิกษุทั้งหลาย กรรมหนัก อันเธอทั้งหลายทำแล้ว ชื่อว่าเธอทั้งหลายแม้บวชในสำนักของพระพุทธเจ้า ผู้เช่นเรา เมื่อเราทำความสามัคคี ไม่กระทำตามคำของเรา แม้บัณฑิตครั้งโบราณ ฟังคำสอนของมารดาและบิดาผู้ต้องโทษประหารชีวิต เมื่อมารดาและบิดานั้น แม้ถูกปลงชีวิตอยู่ ก็ยังไม่ละเมิดคำสอนนั้น ภายหลังได้ครองราชสมบัติใน ๒

แคว้น ดังนี้แล้ว ตรัสที่ฆราวาสชาดกอีกเหมือนกันแล้วตรัสว่า ภิกษุทั้งหลาย
ที่ฆราวาส เมื่อพระชนนีและพระชนกแม่ถูกปลงพระชนม์อยู่อย่างนี้ ก็ไม่ละเมิด
คำสอนของพระชนนีและพระชนกนั้น ภายหลังได้พระราชธิดาของพระเจ้า
พรหมทัต ครอบครองสมบัติในแคว้นกาสิและแคว้นโกศลทั้ง ๒ ส่วนพวกเธอผู้ไม่
ทำตามคำของเรา นับว่าทำกรรมหนักแล้ว ดังนี้ ฯ